

kommer mig, at ville være en besynderlig Hængen ved Ordene, hvis man, naar man sammenholdt Motiverne og Loven, vilde nægte, at Lovens Frihed ikke her skulde være anvendelig. Forøvrigt kan jeg naturligtvis, hvis Thinget skulde antage, at der kunde fremkomme nogen Utydelighed eller Tvist i Anledning af disse Udtryk, ikke have noget imod Forslagenes Realitet. Hvad de øvrige Forslag angaaer, saa er atter i dette Thing med megen Styrke fremhævet de Grunde, som tale for den store Frihed, som Regjeringen oprindelig har tilraadet, og paa den anden Side de Grunde, som tale for Begrænsningen af Friheden, som nu findes i Loven, som den foreligger, og jeg skal, efter som Sagen nu staaer, tillade mig at henvise til disse Bemærkninger og overlade til Thinget, om samme finder sig foranlediget til, i større eller mindre Grad, at restituere det oprindelige Lovforslag; jeg skal dog i Særdeleshed henvise til det Foredrag, som blev holdt af Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns Amts 3die Valgfreds (Rosenørn). Kun een Bemærkning skal jeg endnu gjøre, nemlig den, at, naar den ærede Rigsdagsmand, som talte først, idag yttrede, at jeg havde bebreidet en anden æret Rigsdagsmand, som talte under Sagens forrige Behandling, at han havde gjentaget det Samme, som tidligere var fremsat mod Loven, da er det klart, at det ikke kan tilkomme mig at bebreide Nogen Noget; og dernæst er det heller ikke sandt, at jeg har bebreidet den ærede Rigsdagsmand Noget, jeg har blot sagt, at, da Sagen, gjentagen fra begge Sider, var diskutert, saa sandt jeg mig ikke foranlediget at imødegaae de samme Bemærkninger 3die eller 4de Gang. Jeg vilde ikke indlade mig paa en yderligere Diskussion, men jeg udtalte mig slet ikke om det var rigtigt eller urigtigt, at det samme var gjentagende fremsat af den nævnte Taler.

Formanden: Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 4de Valgfreds har Ordet.

Rothe: Jeg frasalder Ordet.

Formanden: Rigsdagsmanden for Mårbo Amts 4de Valgfreds har Ordet.

Mourad: Det forekommer mig, at de modstridende Ansættelser, der have gjort sig gjældende om denne Sag, endnu ikke have

nærmet sig hverandre. Jeg vil tillade mig et Forsøg paa at bringe dem noget nærmere, hvilket da vil kunne gjøre sig gjældende ved 3die Behandling. Det forekommer mig, at Bestemmelserne i § 2 have en forskjellig Betydning, eftersom man tager Hensyn til den Tidsfrist, der er sat i § 14, eller ikke. Hvis Lovforslaget nemlig vedtages i den Skikkelse, hvori det nu foreligger, vilde, hvis jeg har opfattet Lovforslaget rigtigt, Indskrænkningerne i Afbenyttelsen af Møller til eget Brug blive bestaaende ogsaa efter den 1ste Januar 1862 (Rothe: Nei, det er galt.) Det antager jeg er Tilfældet; og jeg troer, at man vistnok, ved omhyggeligt at gennemgaae Lovforslaget, vil finde, at dette er Meningen. Hvis dette derimod ikke skulde være Meningen, saa bliver Betydningen den, at disse Indskrænkninger kun skulde gjælde for Mellemtilstanden (Ja!) indtil 1862. Det forekommer mig nu, at man maatte kunne enes om, for denne Mellemtilstand at lade det blive ved de gjældende Regler og Bestemmelser. Mogle af de Herrer ville have, at Brændeviinsbrænderne, ligesom ogsaa flere andre Næringsbrugere, skulde have større Rettigheder, end de nu have, og at de ialtsald skulde have den Rettighed, at de, ved ligefrem at bruge Loven, kunne opnaae det Samme, som de tidligere kun kunde opnaae ved at gaae Bevillingsveien; de Herrer ville altsaa gaae videre, end i Mellemtilstanden at lade det bestaae ved de nu gjældende Regler og Bestemmelser, idet de ville have, at der allerede i denne Mellemtilstand skal indrømmes forskjellige Næringsbrugere større Rettigheder end dem, de nu ere i Besiddelse af. Lovforslaget, saaledes som det foreligger, fratager derimod visse Næringsbrugere Rettigheder, som de nu ere i Besiddelse af (Hør!); det er saaledes oplyst, at visse Næringsbrugere, for Exempel Brændeviinsbrænderne, have Adgang til visse bestemte Rettigheder, og at visse Rettigheder maae antages at gaae tabte, dersom man holder paa Lovforslaget i den Skikkelse, det nu har (Hør!). Det er altsaa den anden Yderlighed. Begge disse Yderligheder vilde man imidlertid efter min Formening kunne undgaae, naar man ved 3die Behandling søgte at holde sig